Broj: S1 3 U 034482 20 U
Sarajevo,07.07.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljana Lalović kao predsjednika vijeća, Željka Krmek i Efraim Čosić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Plan Plus d.o.o Zenica, ul. Dr. hasana Muminagića 2a, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-2784-6/19 od 28.11.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 07.07.2021. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalbu tužitelja, izjavljena na odluku o poništenju broj: 02-14-4-2558-11 od 18.10.2019.godine ugovornog organa Ministarstvo unutrašnjih poslova kantona Sarajevo, u postupku javne nabavke „nabavka dijelova uniformi za policijske službenike Lot3 –cipele i Lot 4 čizme .

Tužitelj je protiv konačnog rješenja podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama BiH – Zakona o upravnom postupku BiH, povrede pravila postupka i nepotpuno ili nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja. Smatra da je u svrhu dokazivanja tehničke i profesionalne sposobnosti dostavio standard 20347;2012 koji izdaje Institut za standardizaciju BiH kao poseban dokument u obliku kome je izdat.Dalje, ističe da u pogledu načina dostavljanja traženih dokumenata za ocjenu tehničke sposobnosti nigdje u tenderskoj dokumentaciji nije propisana obaveza da se isti dostavljaju kao orginal ili ovjere kopije, pa kako tenderska dokunetacija mora biti jasna precizna i nedvosmilena i u tom pogledu i u tom pogledu poštujući odredbe tenderske dokumentacije dostavio traženu dokumentaciju u obliku kojem je izmjenjena i zahtjevana.U pogledu dostavljenih potvrda o realizovanim isporukama ističe da se rukovodio zakonom i upustvom za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda po kojim se od ponuđača može zahtjevati dostavljanje jedne ili više potvrda o

realizovanim ugovorima. Dalje ističe da u skladu sa tačkom 15 tenderske dokumentacije kada se ponuđač prijavljuje za dva ili više lotova zajednički dio dokumentacije može dostaviti uz ponudu koja je prva po redosledu lotova za koji se prijavljuje, te je i sam tužitelj u skladu sa tim ovjerene kopije potvrde o realizovanim ugovorima prilaže uz LOT 3 dok su uz LOT 4 priložene kopije.Također navodi da je tačno da u skladu sa odredbom 104. Ured nije dužan da kontroliše činjenično i pravno stanje koje je bilo predmet predhodne žalbe što ne znači da to ne mora uraditi ukoliko za to postoji osnov.Smatra da ukoliko se tuženi poziva na čl. 104 morao je usvojiti žalbu kako je to učinio i donošenjem prvog rješenja.Slijedom navedenog predlaže da Sud usvoji predmetnu tužbu i poništi osporeno rješenje te da nadoknadi troškove ovog upravnog spora.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da Sud odbije tužbu kao neosnovanu, ostajući kod razloga datih u obrazloženju osporenog akta.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz slijedećih razloga:

Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na na odluku o poništenju broj: 02-14-4-2558-11 od 18.10.2019.godine ugovornog organa Ministarstvo unutrašnjih poslova kantona Sarajevo, u postupku javne nabavke „nabavka dijelova uniformi za policijske službenike Lot3 –cipele i Lot 4 čizme . Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je uvidom prigovore odnosno žalbene navode ocjenio da je riječ o ponavljanju sadržajno jednoznačnim navodima i razlozima koje je već razmotrio svojim rješenjem broj JN2-01-07-1973-8/19 od 11.09.2019.godine u predmetnom postupku te je odbio žalbu tužitelja pozivajući se na odredbu člana 104. stav 2. Zakona.

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, ovaj sud je našao da se konačna odluka temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

Ovo sudsko vijeće cijeni da je pravilno odlučio tuženi organ kada je žalbu ponuđača odbio. Zakon o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH"; broj 39/14) je poseban materijalno-pravni propis, kojim se na poseban način uspostavlja sistem javnih nabavki u BiH, prava, dužnosti i odgovornosti učesnika u postupku i postupak kontrole javnih nabavki radi osiguranja najefikasnijeg korištenja javnih sredstava, omogućavanjem aktivne i pravične konkurencije među potencijalnim dobavljačima, uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti. Ova osnovna načela moraju biti vodilja pri svakoj radnji koju učini ugovorni organ kao dobavljač, a na strani potencijalnih dobavljača je obaveza da u cjelosti poštuju postavljene uvjete koji su objavljeni u javnom pozivu. Stoga je ovaj zakon mjerodavan i u pitanju utvrđivanja pravog stanja stvari, izjašnjavanja o svim činjenicama i okolnostima, ocjene dokaza, prava na pravna sredstva i sudsku zaštitu. S tim u vezi članom 104. Zakona propisano je da postupku pravne zaštite Ured postupa u granicama zahtjeva iz žalbe, a po službenoj dužnosti u odnosu na povrede opisane u članu 103. stav (1) ovog zakona., dok je stavom (2) propisano da Ured nije dužna da kontroliše činjenično i pravno stanje koje je bilo predmet prethodne žalbe u istom postupku javne nabavke.

Kako to proizilazi iz spisa predmeta, u predmetnom postupku tužitelj je već izjavljivao žalbu i to na odluku o izboru najpovoiljnijeg ponuđača o kojoj je tuženi Ured rješavao rješenjem broj: JN2-01-07-1-1973-8/19 od 11.09.2019.godine. Iz sadržaja navedene žalbe nesporno proizilazi da je riječ o istim žalbenim navodima koje tužitelj ponavlja i u novoj žalbi, pa po ocjeni ovoga vijeća pravilno je tuženi novu odbio kao neosnovanu pozivajući se na citiranu odredbu člana 104. stav 2. Zakona. Naime, Ured nije dužan da kontroliše činjenično i pravno stanje koje je bilo predmet prethodne žalbe u istom postupku javne nabavke, a u konkretnom slučaju iz žalbe tužitelja nesporno proizilazi da je riječ o sadržajno istim žalbenim navodima. Kako iz rješenja tuženog od 11.09.2019. godine proizilazi da je o navedenim žalbenim navodima tuženi raspravljao i dao detaljno obrazloženje ovo vijeće cijeni da je pravilno primjenio citiranu odredbu zakona. Također ukoliko tužitelj nije bio zadovoljan istim imao je mogućnost pokretanja upravnog spora protiv rješenja od 11.09.2019.godine.

Dakle, tužitelj, u smislu odredbe člana 102. stav 3 Zakona o javnim nabavkama BiH("Službeni glasnik BIH" broj: 39/14) nije dokazao ili bar učinio vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi. Posljedično, osporeno rješenje, suprotno navodima iz tužbe, sadrži sve što je i propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 209/02 do 53/16),i to: izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. Obrazloženje rješenja kao takvo, prihvata i ovo vijeće. Ostali prigovori tužitelja nisu od značaja za drugačije rješavanje ove upravne stvari.

Tužba tužitelja je odbijena kao neosnovana, stoga mu ne pripadaju potraživani troškovi upravnog spora, u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10).

Primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Ljiljana Lalović